

MIT HIERTE ALTID VANKER TILL BETLEHEM MITT HJÄRTA

TEXT:

Hans Adolph Brorson (1694 - 1764). Dansk psalmförfattare och präst. Brorson föddes i en prästfamilj. Efter studentexamen studerade han vid universitetet i Köpenhamn. I broderns hem kom han i kontakt med den pietistiska växelskolan. Efter att ha tjänstgjort som präst i hemstaden Randerup kom han 1729 som pastorsadjunkt till Tönders tysk-danska församling. Där hade han som uppgift att predika på danska.

Inspirerad av sin chef Johan Herman Schraders, en pietistiskt inriktad psalmdiktande präst, och dennes psalmbok, gav Brorson 1732 ut sitt första sånghäfte, *Nogle Jule-Psalmer, "Gud til ære og kristne sjele, i sær sin elskelige menighet til opmuntring. Til den forestående glædelige julefest enfoldig og i hast sammenskrevne av Hans Adolph Brorson, Tundern"* som innehöll 10 sånger. I detta häfte finns bl.a. hans mest kända sång *Den yndigste rose - Den skönaste ros*. Han översatte också många av Johan Herman Schraders psalmer till danska. År 1741 installerades han till biskop i Ribe stift.

De flesta av Brorsons sånger finns i häftet *Trons sällsynta klenod* (1739), som innehåller 82 egna dikter plus en mängd översättningar. Han har kallats julens psalmist eftersom han skrivit ett stort antal julsånger. Året efter hans död publicerades sånghäftet *Dr. Hans Adolph Brorsons svanesånger*, som innehåller många av hans hemlandssånger bl.a. den kända *I djupet av mitt hjärta en stad jag högt åtrår: Jerusalem*. Mest känd är kanske *Den stora vita skaran där* (Sv.ps. 170, norsk folkmelodi från Heddal).

Mit Hjerte altid vanker ingår i samlingen *Nogle Jule-Psalmer* och handlar om pilgrimsfärden till Betlehems krubba. Den är översatt till svenska av Johan Michael Lindblad (1817 - 1893), en svensk uppbyggelseförfattare, kyrkoherde och kontraktsprost i Öveds pastorat, Lunds stift. Hans översättning från 1848 ingår i *Andeliga Sånger*. I *Sånger och Psalmer* (Svenska Missionsförbundet) finns *Mit Hjerte altid vanker* satt till en melodi av Lowell Mason: *Jag bär min synd till Jesus*. I *Pilgrimssånger* (1859) finns Lina Sandells svenska text *Du ömma fadershjärta*.

føde-rum [-ð-]; did [-ð-]; søde [-ð-]= ljuvlig; spot= hån; roes [ru:'əs]; og [ɔ]; hvad [va ð]; foragtet [-k-]; forgiette [-j-]= glömma; nøye [-j-]= noga; uselhed [-ð-]; havde [hæ' ðə]; svøbe=svepa; lod [lu:ð]; udspende [uð-]; helt= hjälte; mægtig

[m'ækti]; engle-vagt [-kt]; dyne= bolster, duntäcke; gode [-ð-]; betler= tiggare; pleye= bruka; de [di]; sag [sæj]; helde= luta, vila; hoved [-ð]; natte-lye= nattrede; løve= lejon; veed [-ð]; dog [dou]; udi [uði:]; lad [læð]; siel [siæl]; qvæge-stund= vederkvickningstid

e hörs ej i troe, gaaer, staae, faaer, laae, boe, roe, straae, -strøe, døe,
/= konsonanten uttalas ej i orden: kand, aldrig, stald, daglig, besinde, minde, sige,
himmerige, väsentlige, ord, jord, gylden, skulde, baand, haand, udspende,
brænde, mæktig, præktig, hand, mand, indknibes, -stand, vælde, helde, sind,
tusind, derind, bolig, trolig, -stund, -mund
g kan också uttalas som ett mjukt g/j [ɣ] i orden: sige, himmerige,

MUSIK:

Svensk folkmelodi från Västergötland. Den finns upptecknad och utgiven i Erik Gustaf Geijer - Arvid August Afzelius: Svenska folkvisor från forntiden (1814 - 1816) band 2 med titeln *Oväntad bröllopgäst - Det var två såta vänner*. Det förekommer också flera varianter i Dalarna bl.a. en från Orsa. Melodin är bl.a. känd från sångspelet *Vermlänningarne* (Fredrik August Dahlgren - Andreas Randel) där Anna i andra avdelningen sjunger texten *Godnatt du min vänaste lilja*. I Folkliga koraler/Verbum används texten *O Gud, all sannings källa* till en variant från Skattungbyn upptecknad av Karl Sporr 1932 efter Kerstin Andersson (1858 - 1946). Hon var Graf Mats mor eller Tallpers Kirsti.

Att sjunga: *Den skönaste ros har jag funnit och 9 andra julsånger, Inför din Gud, o själ träd fram.*

MIT HIERTE ALTID VANKER

1. Mit hierte altid vanker
I Jesu føde-rum,
Did samles mine tanker
I deres hoved-sum.
Der er min længsel hiemme,
Der har min troe sin skat,
Jeg kand dig aldrig glemme,
Du søde jule-nat.

2. Du mørke stald skal være
Mit hiertes fryde-slot,
Der kand jeg daglig lære
At glemme verdens spot,
Der kand jeg best besinde,
Hvori min roes bestaaer,
Naar Jesu krybbes minde
Mig ret til hierte gaaer.

3. Men, ach! hvad skal jeg sige,
Naar jeg vil tænke paa,
At Gud af himmerige
I stalden ligge maa,
At himlens fryd og ære,
Guds væsentlige ord,
Skal saa foragtet være
Paa denne slemme jord.

4. En perle, der forgiettes,
Saa nøye ledes op,
Den blanke demant settes
I gylden kronens top:
Man kaster ey en drue
Blant tørre grene ned:
Skal jeg min Gud da skue
I saadan uselhed?

5. Hvi skulde herre-sale
Ey for dig pyntet staae?
(Du havde at befale,
I hvor du pegte paa,)
Hvi lod du dig ey svøbe
I lyset som et baand,
Og jordens konger løbe,
At kysse paa din haand?

6. Hvi lod du ey udspende
En himmel til din telt,
Og stjerne-fakler brænde?
O store himmel-helt!
Hvi lod sig ey til syne
En mægtig engle-vagt,
Som dig i silke-dyne
Saa præktig burde lagt?

7. Ney! Jesus faaer sit leye
I denne gode juul,
Hvor betlere de pleye
At legge sig i skiul,
Det var og ey hans eget,
Det høe, hvori hand laae,
Hand havde ey saa meget,
Hand kunde ligge paa.

8. Den sag kand ey begribes,
At Jesus, Gud og mand,
Saa meget hart indknibes
I verdens jammer-stand,
Hand, som med Guddoms vælde
Al verden dømme vil,
Ey har det, hand kand helde
Sit arme hoved til.

9. En spurre har sin rede
Og sikre hvile-boe,
En svale ey tør lede
Om natte-lye og roe,
En løve veed sin hule,
Hvor hand sin roe kand faae;
Skal da min Gud sig skiule
I andres stald og straae?

10. Ach! kom! jeg vil oplukke
Mit hierte, siel og sind
Med tusind længsels-sukke,
Kom, Jesu, dog derind!
Det er ey fremmed bolig,
Du har det selv jo kiøbt,
Saa skal du blive trolig
Udi mit hierte svøbt.

11. Jeg vil med palme-grene
Dit hvile-sted bestrøe,
Min brudgom, dig allene
Jeg leve vil og døe.
Kom! lad min siel erlange
Sin rette qvæge-stund,
At kysse tusind' gange
Din søde rosen-mund.

TILL BETLEHEM MITT HJÄRTA

1. Till Betlehem mitt hjerta
I stilla pilgrimsfärd
Nu skyndar från den smärta,
Som bor bland tidens flärd.
Der will min själ sig gömma,
Der har min tro sin skatt;
Jag will ej Jesus glömma,
Se'n han fått hjertat fatt.

2. Du mörka stall och ringa,
Dock ljust, när Jesus är
I dig , som oss kan bringa
All fröjd, som tron begär!
När Jesu krubbas minne
Mig rätt till hjertat går,
Förklaras för mitt sinne,
Hvar jag all ära får.

3. Men ack, hwi skall jag skåda
All werldens Herre här,
Der hö och strå förråda
Blott armod, nöd, besvär?
Hwi ser jag himlens förste
I mörka stallet bo,
Bland konungar den störste
I krubban söka ro?

4. Ack jo, du wille wisa,
Du war den armes wän,
Att tiggarn må dig prisa
Så wäl som konungen;
Den ringaste på jorden
Du wille nalkas huld
Och säga kärleksorden
Och skänka trones guld.

5. Tillbedjande jag skådar
Dig, Jesus, Gud och man!
I ordet du mig bådard,
Hwad godt du will och kan.
Så ringa, dock så mäktig,
Så huld och dock så stor,
Från himlen hög och präktig
Du kom - i stall du bor.

6. En fågel har sitt näste,
Ett wilddjur har sitt bo;
Du under himlens fäste
Ej finner hem, ej ro;
Att trött ditt hufvud luta
En boning du ej fick
Och knappt en famn att sluta
Dig till, då här du gick.

7. O kom, jag har upplåtit
Mitt hjertas dörr för dig,
Du som mig allt förlåtit,
Med Gud försonat mig!
Kom, Jesus, nu att gästa
Uti mitt hjertas hus;
Kom att din brud dig fästa
I nåd, i tro, i ljus!

Svensk text: Johan Michael Lindblad

Mit hierte altid vanker

Till Betlehem mit hjärta

Hans Adolph Brorson (1694 - 1764)
Svensk text: Johan Michael Lindblad (1817 - 1893)

Svensk folklig melodi
Sats: Andreas Randel

Largo

p

1. Mit
1. Till
2. Du
3. Men

Largo

fz *p* *p*

fz *p*

Hiert - te al - tid van - ker I Je - su fø - de - rum, Did
Bet - le - hem mitt hjär - ta I stil - la pil - grims - färd Nu
mör - ka stall och ring - a, Som Je - sus ljus be - skär, I
ack, vi skall jag skä - da All värl - dens Her - re här, Där

p

sam - les mi - ne. tan - ker I de - res ho - ved - sum. Der
 skyn - dar från den smär - ta, Som bor i ti - dens flärd. Där
 dig han vill oss bring - a All fröjd, som tron be - gär. När
 hö och strå för - rå - da Blott ar - mod och be - svär? Vi

er min läng - sel hjem - me, Der har min troe sin skat, Jeg
 vill min själ sig göm - ma, Där har min tro sin skatt. Jag
 Je - su krub - bans min - ne Mig rätt till hjär - tat går, För -
 ser jag him - lens förs - te I mör - ka stal - let bo, Bland

kand dig ald - rig glem - me, Du sø - de ju - le - nat.
 kan ej Je - sus glöm - ma, Se'n han fått hjär - tat fatt.
 kla - ras för mitt sin - ne, Var jag all ä - ra får.
 ko - nung - ar den störs - te I krub - ban sö - ka rö?

A musical score consisting of three staves. The top staff is a treble clef with a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and contains two measures of whole rests. The middle staff is a treble clef with the same key signature and contains two measures of music. The first measure features a dotted quarter note G4, an eighth note F4, and a quarter note E4, all beamed together. The second measure features a dotted quarter note D4, an eighth note C4, and a quarter note B3, all beamed together. The bottom staff is a bass clef with the same key signature and contains two measures of music. The first measure has a quarter note G2. The second measure has a quarter note F2.